

En plåtis från Bagis

Magnusson möter: Magnus Lefvert

Det är få spelare i den grönvita fotbollshistorien som har uppnått kultstatus. Jag har förvisso inte järnkoll på tiden före 60-talet men misstänker att inte "gemensam dyrkan av viss gud eller annan helig företeelse" som det står i Bonniers svenska ordlista som förklaring till ordet kult, var någonting som farsan sysslade med i pokerbacken på Kanalplan under efterkrigsåren.

Magnus Lefvert

Back/forward

Född: 660831

Moderklubb: Kärrtorps BK

Övriga klubbar:

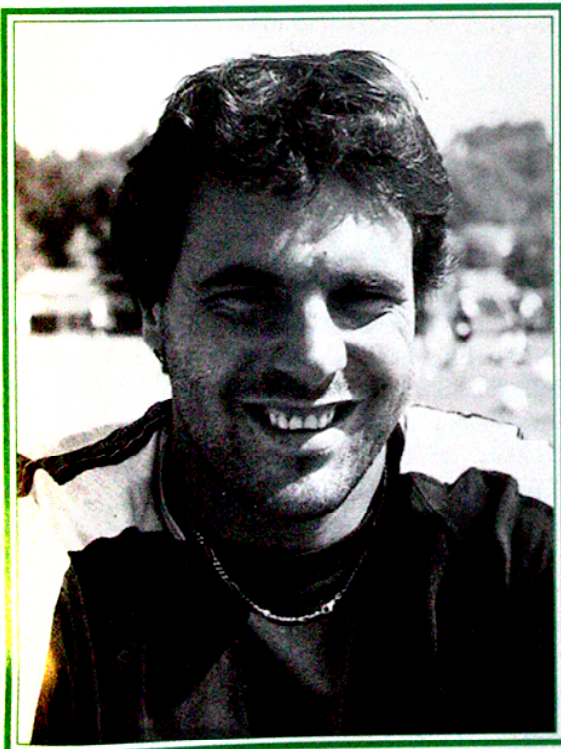
Djurgårdens IF, Bagarmossen-Bellevue

I A-truppen: 1988–95

Landskamper: –

Allsvenska matcher: 62, 3 mål

FOTO: HASSE FRIDÉN

De fyra spelare jag kan komma på som uppnått epitetet kultfigur är följande:

Sören Mannberg: den lille ettrige terriern från Gimonäs som började som forward men som flyttade ner som ytterback. Lade av 1971 och drog sig sedan tillbaka till sin bensinmack på Ekerö.

Mats Werner: hårdingen med den berömda snöplogstacklingen, gjorde motsatt karriär mot Sören, började som ytterback men blev sedermera skyttekung. Driver i dag en byggnadsfirma.

Klas Johansson: vänsterbackskampen som aldrig kommer att glömmas bort av söderpubliken. Är fortfarande engagerad i Hammarbyfotbollen.

Magnus Lefvert: dagens huvudperson.

Tittar man närmare på ovanstående kvartett så är likheterna ganska givna. En bristande teknik som kompenseras med tuffhet och hjärta. Fyra spelare som inte gick och blängde på skosnörena om det gick emot utan kämpade tills det smakade blod i munnen. Det är sådana spelare som blir kult.

Det är en makalöst vacker sommar dag då jag träffar Magnus Lefvert. Solen blänker i Ältasjön och utsikten är slående när vi sitter på Lefverts altan och läppjar på en kall pilsner. Älta har just förlorat mot Edsbyn med 0–3, efter en mindre bra försvarsinsats, men det är inte Lefverts fel då denne är skadad.

– Jag har brutit tån, säger han, hade det varit allsvenskan hade jag nog lirat på sprutor, men jag tar inga risker längre.

Han har hunnit bli 33 år och det har gått tjugosju år sedan lille Magnus gjorde sin fotbollsdebut i Kärrtorps BK.

– Ja, jag lirade där i ett år, sedan blev det faktiskt Djurgården fram till att jag var femton. Då tog jag ett sabbatsår från fotbollen och körde moppe och rag-

gade brudar i stället, fortsätter Lefvert och garvar. Sedan blev det Bagis/Bellevue där jag var forward och skyttekung.

De allsvenska klubbarna fick upp ögonen för de kraftige talangen och en dag ringde telefonen.

– Det var Åke Öhrbom som frågade om jag ville provspela för Hammarby. Jag tog chansen och gjorde nio mål i testmatchen på Söderstadion och det blev kontrakt.

Debut i allsvenskan

Året var 1988 och Hammarby hade efter en lång sejour i allsvenskan börjat sladda i tabellen. Hasse Eskilsson blev proffs efter våren och den framgångsrika Berlinterturneringen och Lefvert fick debutera.

– Det var mot Giffarna Sundsvall och vi vann med 3–1. Jag gjorde vårt sista mål så det var en rätt lyckad debut.

Det blev några matcher till som forward men laget var ihåligt och åkte ur. Till säsongen 1989 fick Lefvert ikläda sig en ny roll.

– Ja, jag blev mittback, och skulle så förbli resten av karriären. Men jag ville fortfarande göra mål och gav mig ibland av på offensiva utflykter.

Ett mål vi minns särskilt tydligt är skottet i Eskilstuna.

– Det var min livs träff, minns Lefvert, det stod 2–2 och vi spelade på övertid, då fick jag ett läge på halvvolley från trettio meter och drog till. Gissa om det var skönt när bollen borrar sig in i taket. Efteråt blev jag buren i guldstol av fansen från planen.

Rollen som mittförsvarare passade den store och starke Lefvert bra, han visste hur forwards tänkte och blev bra på att läsa spelet. Men någon bristande teknik vill han inte höra talas om.

– Nej, det är en myt att jag skulle vara helt oteknisk och långsam. Allting ser väl lite långsammare ut när man är stor men jag klarade mig bra. I Nacka FF var jag sjunde snabbaste spelare i truppen.

Säsongen 1990 var Hammarby åter allsvenskt (Lefvert missade Karlstadmatchen på grund av skada) men laget var inte rustat för en så snar comeback.

– Det blev riktigt pinsamt emellanåt, suckar Lefvert, 1–9 mot Djurgården var hemskt. De flesta vek ner sig men jag var den enda som fick godkänt i pressen.

Underhållaren

Om Lefvert är en stor personlighet på plan så är han det ännu mer vid sidan av. Har man mött honom en gång så kommer man ihåg det. Alltid glad och snäll

och med en humor som måste upplevas. Någon spelare tyckte väl att det var skönt när han försvann från Hammarby 1995 men de flesta saknade honom som underhållare i omklädningsrummet. Det finns också många historier om Lefvert. Bland annat den om när laget var på träningsläger i Holland och han försökte ta ut svenska pengar på en bankomat i Amsterdam. Eller den när laget var på väg hem från en match i Hallsvenskan och man stannade och käkade på en vägkrog. Det fanns kött eller korvgryta att välja på och Johan Hammarström tog korv. Blixtnabb var Lefvert där och sa "Jaså du är vegetarian".

– Johan Hammarström älskade dom där historier, garvar Lefvert, jag pratar först och tänker sen, men jag bjuder alltid på mig själv.

Och alla medlemmar i Bajen Fans som var på derbyt mot Djurgården 1993 minns hans halvnelson på en Bajensupporter som stormat planen. Eller den gången när Flaten invigdes och några Bajare slogs internt och Lefvert brakade in och bröt det hela. Allt detta förstärkte givetvis rollen som kultfigur och han kom att bli en av 90-talets populäraste spelare.

– Hela grejen var enorm, jag kommer alltid minnas Hammarbys underbara publik, det är absolut det mest positiva minnet från mina år i föreningen. Jag fick tom en egen T-shirt och blev riktigt röd av all uppmärksamhet.

Detta kan undertecknad intyga, jag minns t o m att den väldige plåtisen fällde en liten tår.

Säsongerna 1991 och 1992 går inte till Hammarbys fotbollshistoria. Lefvert gjorde dock ett gott jobb i backlinjen och man kunde knappast lasta honom för de uteblivna framgångarna. Säsongen 1993 blev inte helt lyckad för Lefvert, precis innan avspark mot Sirius sjönk han ihop vid sidlinjen.

– Davidsson hade flyttat upp mig som forward den matchen, han ville väl ha tyngd framåt. Men när jag skulle gå in på planen så krasade det till i knät och benet vek sig. Det var menisken som rök och jag var borta hela säsongen.

Åter i allsvenskan

Lefvert var i alla frisk till den allsvenska comebacken 1994, en säsong som till slut räddades via kvalspel.

– Kalmar var chanslösa på Fredrikskans men dom började bra på Söderstadion med två snabba mål. Då fick jag till en toffelspark och kunde reducera, nerverna lade sig och vi fick oavgjort till slut. Mitt viktigaste mål i Hammarby.

Inför säsongen 1995 kom Danne Sahlin och Kim

Magnus Lefvert i kvalmatchen mot Kalmar FF på Söderstadion hösten 1994. Kraft snarare än elegans karaktäriserade hans spelstil, vilken dock oftast var effektiv.

Bergstrand och allt såg bra ut, men något hände och nedflyttningsspöket började återigen komma fram ur garderoben.

– Det såg rätt bra ut i början, Danne är den bästa spelare jag lirar ihop med, men i derbyt mot AIK gjorde jag självmål och efter det blev jag petad och var bara med som inhoppare resten av säsongen. Davids-

son gav mig ensam ansvaret för att det gick dåligt, säger Lefvert och låter bitter. Det enda jag ångrar från min tid i Hammarby var att vi inte hade bra tränare, jag hade varken fullt förtroende för Kenta eller Tommy Davidsson.

Till Nacka och Älta

Säsongen efter lämnade Lefvert Bajen och hjälpte Nacka upp i norretan. En serie där också Bajen spelade och 1997 fick Lefvert uppgiften att markera sina gamla polare.

– Det gick riktigt bra för mig mot Bajen. Det kändes som en liten revansch för alla som sagt åt mig att jag var slut.

Sedan blev det Älta IF för Lefvert och spel på idylliska Älta IP där spelarna har tjugo meter till sjön och kan bada efter träningarna.

– Den här nivån passar mig rätt bra, jag tar ett år i taget och får se om jag fortsätter med fotbollen. Livet är så mycket annat än fotboll. Jag har bland annat köpt en Honda 900 som jag är ute och bränner med. Det måste gå undan i livet, jag är rastlös och skulle aldrig kunna sätta mig i en stol och läsa en bok. Jobbet som plåtis tar givetvis också tid, jag har jobbat under hela karriären och har någonting att falla tillbaka på. Jag och farsan äger firman och vi har tjugotre anställda.

Under vårt samtal kommer Morgan Lefvert, åtta år, in och medverkar en stund genom att fråga om pappas självmål mot AIK innan han sticker iväg för att leka med en gummiflotte i garaget.

– Honom är det fart på, konstaterar Lefvert, vi åker mycket slalom i familjen och Morgan åker redan i svarta backar.

Familjen (som förutom Morgan består av hustru och sexårig dotter) är viktigast för Lefvert nu, och det blir tyvärr inte mycket tid över till att gå på Söderstadion.

– Det brukar bli någon match per år, jag känner givetvis mycket för grabbarna fortfarande och tror att dom kommer att rycka upp sig. Vi som har lirat vet hur små marginalerna är.

Eller som Lefvert en gång uttryckte sig: Nu är grabbarna allt ute på halt vatten.

Magnusson